

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ ស្តីពីសញ្ញាតិ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២០ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៦
នាសម័យប្រជុំ វិសាមញ្ញ នីតិកាលទី១ ដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

សញ្ញាតិ

ជំពូកទី ១

បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .-

ច្បាប់នេះមានគោលដៅកំណត់សញ្ញាតិខ្មែរ ចំពោះជនដែលបំពេញលក្ខខណ្ឌ នៃ
ច្បាប់នេះ ដែលរស់នៅលើទឹកដី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅបរទេស ។

មាត្រា ២ .-

ជនណាមានសញ្ញាតិខ្មែរ ជាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ ។ ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមិនអាចត្រូវបាន
ដកសញ្ញាតិ និរទេស ឬ ចាប់បញ្ជូនខ្លួនទៅឱ្យប្រទេសក្រៅណាមួយឡើយ លើកលែង
តែមានកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។

មាត្រា ៣ .-

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរដែលកំពុងរស់នៅឯបរទេស ៖

១-ត្រូវបានរដ្ឋគាំពារតាមគ្រប់មធ្យោបាយការទូត

២-មិនអាចបាត់បង់សញ្ញាតិដោយឯងឯង ។

ជំពូកទី ២

សញ្ញាតិខ្មែរកំណត់

មាត្រា ៤ .-

១-ត្រូវបានសញ្ញាតិខ្មែរ ទោះបីកើតនៅទីណាក៏ដោយ ៖

-កូនមានខាន់ស្លាដែលកើតមកពីឪពុក ឬ ម្តាយមានសញ្ញាតិខ្មែរ ឬ

- កូនឥតខាន់ស្លាដែលកើតមកពីឪពុក ឬម្តាយមានសញ្ញាតិខ្មែរទទួលស្គាល់ឬ

- កូនដែលឪពុក ម្តាយមិនទទួលស្គាល់ កាលបើតុលាការបានចេញសាលក្រមថា កូននោះពិតជាកើតពីឪពុក ឬ ម្តាយដែលមានសញ្ញាតិខ្មែរ ។

២- ត្រូវបានសញ្ញាតិខ្មែរ ដោយកើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ÷

ក- កូនដែលកើតពីឪពុកនិងម្តាយបរទេស ដែលកើតនិងរស់នៅស្របច្បាប់ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

ខ- កូនដែលកើតពីឪពុក ម្តាយមិនស្គាល់ និងកូនទើបនឹងកើតដែលគេរើស បាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវចាត់ទុកថា កើតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែរ ។

ជំពូកទី ៣

សញ្ញាតិខ្មែរដោយអាពាហ៍ពិពាហ៍

មាត្រា ៥ .-

ស្ត្រី ឬ បុរសបរទេសដែលយកប្តី ឬប្រពន្ធខ្មែរ ដោយបានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ អាចទាមទារ សញ្ញាតិខ្មែរបាន លុះណាតែស្ត្រី ឬបុរសនោះរស់នៅជាមួយគ្នាជារយៈពេលបីឆ្នាំ ក្រោយពេលចុះសំបុត្រអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការទាមទារសញ្ញាតិខ្មែរ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ការផ្តល់សញ្ញាតិខ្មែរ តាមករណីទាមទារសញ្ញាតិ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៦ .-

ប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរមិនចាត់សញ្ញាតិខ្មែរ ដោយសារការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយជនបរទេសទេ ។

ជំពូកទី ៤

សញ្ញាតូបនីយកម្ម

មាត្រា ៧ .-

ជនបរទេសអាចសុំចូលសញ្ញាតិខ្មែរបាន ដោយសញ្ញាតូបនីយកម្ម ។

សញ្ញាតូបនីយកម្មមិនមែនជាសិទ្ធិរបស់អ្នកស្នើសុំឡើយ គឺជាការអនុគ្រោះរបស់

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះក្នុងប្រការណាក៏ដោយពាក្យសុំនោះ

អាចត្រូវបដិសេធចោលបានតាមអំណាចឆន្ទានុសិទ្ធិ ។

មាត្រា ៨ .-

ជនបរទេសដែលអាចសុំសញ្ញាត្រូវបន្ថែមកម្មបាន ត្រូវបំពេញលក្ខខណ្ឌដូចតទៅ ៖

- ១- មានលិខិតបញ្ជាក់ថា មានគំនិតមារយាទនិងសីលធម៌ល្អ ដែលចេញឱ្យដោយមេឃុំ ឬ ចៅសង្កាត់ នៃទីលំនៅរបស់ខ្លួន
- ២- មានលិខិតថ្កោលទោសបញ្ជាក់ថា ពុំដែលមានទោស ពីបទព្រហ្មទណ្ឌ ណាមួយ
- ៣- មានលិខិតបញ្ជាក់ថា ជននោះមានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយស្នាក់នៅជាប់ចំនួនប្រាំពីរឆ្នាំ ដោយគិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលប័ណ្ណស្នាក់នៅដែលចេញអោយ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃច្បាប់ស្តីពីអន្តោប្រវេសន៍
- ៤- មានទីលំនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដាក់ពាក្យសុំសញ្ញាត្រូវបន្ថែមកម្ម
- ៥- ចេះនិយាយភាសាខ្មែរ ចេះអក្សរខ្មែរ និងយល់ដឹងប្រវត្តិសាស្ត្រខ្មែរខ្លះៗ ហើយបង្ហាញភស្តុតាងច្បាស់ថា ខ្លួនអាចរស់នៅក្នុងសង្គមខ្មែរបានដោយសុខដុមព្រមទាំងទទួលបាននូវទំនៀម ទំលាប់និងប្រពៃណីល្អរបស់ខ្មែរ
- ៦- មានបញ្ញានិងកាយសម្បទាដែលមិននាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ នាំឱ្យមានបន្ទុកដល់ជាតិ ។

មាត្រា ៩ .-

ចំពោះជនបរទេសណាដែលកើតក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រយៈពេលស្នាក់នៅជាប់ចំនួន ប្រាំពីរឆ្នាំ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបន្ថយមកនៅបីឆ្នាំវិញ ។

មាត្រា ១០ .-

ចំពោះជនបរទេសណា ដែលបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យវិនិយោគពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ហើយដែលបានអនុញ្ញាតគំរោងជាក់ស្តែងចំណាយទុនចំនួន ចាប់ពីមួយពាន់ពីររយហាសិបលានរៀល (១.២៥០.០០០.០០០រៀល) ឡើងទៅរយៈពេលស្នាក់នៅ ដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវបានលើកលែង ។

មាត្រា ១១ .-

ចំពោះជនបរទេសណា ដែលពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតពីក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា តែបាន ទទួលការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ហើយដែលបានចំណាយទុនវិនិយោគ ចាប់ពីចំនួនមួយពាន់ពីររយហា សិបលានរៀល (១.២៥០.០០០.០០០រៀល) ឡើង ទៅរយៈពេលស្នាក់នៅដែលមានចែងក្នុងចំណុច ទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះត្រូវ បានលើកលែង ។

មាត្រា ១២ .-

ជនបរទេសណាដែលបានធ្វើអំណោយជាប្រាក់ដល់ថវិកាជាតិចាប់ពីមួយពាន់លាន រៀល (១.០០០.០០០.០០០រៀល) ឡើងទៅ សំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ដល់ការស្ដារ និងកសាងសេដ្ឋកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជនបរទេសនោះ អាចធ្វើពាក្យសុំចូល សញ្ជាតិខ្មែរបាន ក្នុងករណីដែលជននោះបាន បំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុង ចំណុចទី ១, ទី ២, ទី ៥, និងទី ៦ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៣ .-

ជនបរទេសដែលបានបង្ហាញនូវភស្តុតាងថា ខ្លួនបានផ្តល់តុលាសម្បត្តិពិសេស ឬ ថ្វីដៃ ពិសេសអ្វីមួយជាប្រយោជន៍ដល់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចធ្វើពាក្យសុំចូល សញ្ជាតិខ្មែរបានដោយពុំចាំបាច់ បំពេញលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៣ មាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៤ .-

ជនបរទេសដែលមានសហព័ទ្ធ ឬ កូនដែលមានអាយុតិចជាង ១៨ ឆ្នាំ ដែលមាន បំណង សុំសញ្ជាតិខ្មែរ អាចសុំសញ្ជាត្រូវបន្ថែមកម្មជាចង្កោមគ្រួសារ ។

មាត្រា ១៥ .-

ជនបរទេសអាចសុំដូរផ្លាស់ឈ្មោះជាខ្មែរបាន ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវសរសេរបញ្ជាក់ ឈ្មោះនោះ ក្នុងពាក្យសុំសញ្ជាត្រូវបន្ថែមកម្មរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ១៦ .-

សញ្ជាត្រូវបន្ថែមកម្មដែលផ្តល់ចំពោះជនណាម្នាក់ ត្រូវសំរេចដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ។
បែបបទនិងនីតិវិធីនៃការសុំសញ្ជាត្រូវបន្ថែមកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៧ .-

ជនដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលជាសញ្ជាតិខ្មែរ ត្រូវធ្វើសម្បថនៅចំពោះមុខតុលាការ
កំពូល ។

ខ្លឹមសារនៃសម្បថនេះមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៥

ការបាត់សញ្ជាតិខ្មែរ

មាត្រា ១៨ .-

ជនណាដែលបាត់សញ្ជាតិខ្មែរ ហើយមានអាយុ ១៨ឆ្នាំយ៉ាងតិច អាចសុំលះបង់
សញ្ជាតិខ្មែរបាន ក្នុងករណីដែលជននោះមានសញ្ជាតិមួយផ្សេងទៀត និងដោយគ្មាន
ការបង្ខិតបង្ខំ ។

នីតិវិធី និងលក្ខខណ្ឌនៃការសុំលះបង់សញ្ជាតិ ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៦

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៩ .-

មានតែប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរទេ ទើបមានសិទ្ធិទទួល និង កាន់កាប់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ
សញ្ជាតិខ្មែរ និងលិខិតឆ្លងដែននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ២០ .-

ជនបរទេសណា ដែលកាន់កាប់និងប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬ
លិខិតឆ្លង ដែននៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់
១០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២១ .-

ជនណាដែលក្លែង ធ្វើការកោស លុប សរសេរត្រួត ឬ ឱ្យគេខ្ចី ឬ មួយសរសេរ
ឈ្មោះក្លែងក្លាយនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬ លិខិតឆ្លងដែន នៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ មួយប្រើប្រាស់ ឯកសារទាំងនោះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ ពន្ធនាគារពី ៥ឆ្នាំ ដល់ ១០ឆ្នាំ ។

មាត្រា ២២ .-

មន្ត្រី ភ្នាក់ងាររាជការ ឬ ជនណាដែលសមគំនិត ជួយលាក់បាំង ឬ ផ្តល់ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬ លិខិតឆ្លងដែនឱ្យជនណាម្នាក់ដែលគ្មាន សញ្ជាតិ ខ្មែរ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងជនដែល កាន់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណសញ្ជាតិខ្មែរ ឬ លិខិត ឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២០ និងមាត្រា ២១នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី ៧

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ២៣ .-

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៦

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និងជំរាបជូន
សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១ និងទី ២

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

ហត្ថលេខា និង ត្រា

ស ខេង យូ ហុកថ្វី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ១

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី ២

ព្រះហស្តលេខានិងត្រា

ហត្ថលេខា និងត្រា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន